

[KOMPROMISSARZ *sb m*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w kompromissarski); a pochylone.

pl G kompromissårz(o)w. ◇ G a. A kompromissårz(o)w.

Sł stp brak, Cn s.v. jednacz stron, Linde bez cytatu,

praw. Rozjemca, sędzia polubowny; arbiter, compromissarius a. strictus iudex, disceptator Cn [compromissarius – rozjemca, którego sobie dobrowolnie obie stronie wybierają i od którego apelować nie godzi się Calep]: Podawali im k temu Polacy CompromiŃfarzow [...] álbo Krolá/ álbo Papieżá/ álbo ktoregoby inŃzego páná ChrzeŃciánŃkiego chcieli (marg) CompromiŃfarzow ná vgodę z Litwą podánie (-). StryjKron 618.

Synonimy: arbiter, definator, jednacz, medyjator, oberman, pochwaliciel, rozjemca, zgodziciel.

MK